

DOMINGO V ORDINARIO (C)

PRIMEIRA LECTURA Is 6, 1-2a. 3-8

Lectura do libro do profeta Isaías

O ano da morte do rei Ozías, vin o Señor sentado nun trono alto e levantado. A orla do seu manto enchía o santuario. De pé na súa presenza estaban dous serafíns. Exclamaban un cara ó outro: "¡Santo, Santo, Santo, o Señor dos Exércitos: a terra toda está chea da súa gloria!". Estremecían os marcos das portas da entrada co seu clamor, e o santuario estaba cheo de fume. Eu dixen: "¡Ai de min! ¡Estou perdido! Pois sendo un home de labios lixados, e que vive entre un pobo de labios lixados, vin cos meus ollos o mesmo Rei, o Señor dos Exércitos". Entón un dos serafíns voou onda min; tiña na súa man unha brasa que collera de enriba do altar cunhas tenaces, e achegouna á miña boca, dicíndome: "Olla: isto tocou os teus labios, a túa culpa desapareceu, o teu pecado está perdoado". Entón escoitei a voz do Señor que dicía: "¿A quen mandarei? ¿Quen irá da nosa parte?". Entón díxenlle: "Aquí estou, mándame a min".

SALMO RESPONSORIAL Sal 137, 1-2a. 2bc-3. 4-5. 7c-8

R/. (1c): **Hei cantar para ti diante dos anxos, Señor**

Douche gracias, Señor, de todo corazón,
hei cantar para ti diante dos anxos.
Hei prostrarme cara ó teu santo templo.

Dou gracias ó teu nome
pola túa misericordia e a túa fidelidade,
porque a túa promesa
é máis grande cá túa sona.
Cando te chamo, respóndesme
e acrecénta-las miñas forzas.

A ti, Señor, darán gracias
tódolos reis da terra
cando oían os ditos da túa boca.
Cantarán os camiños do Señor,
pois grande é a gloria do Señor.

Esténde-la túa man,
e libérame a túa dereita.
O Señor completará os seus favores comigo.
A túa misericordia, Señor, é para sempre,
non abandóne-la obra das túas mans.

SEGUNDA LECTURA 1 Cor 15, 1-11

Lectura da primeira carta do Apóstolo San Paulo ós Corintios

Quero que vos acorde, irmáns, o Evanxeo que vos prediquei, que vós aceptastes, no que ficades firmes e polo que vos estades salvando (se é que o gardades tal como volo anunciei; do contrario, a vosa fe sería inútil). Transmitinvos, xa que logo, antes de nada o que eu mesmo recibín: que Cristo morreu polos nosos pecados conforme ás Escrituras; que o sepultaron, que ó terceiro día resucitou conforme ás Escrituras e que se apareceu a Cefas e despois ós Doce.

Máis tarde apareceuse asemade a máis de cincocentos irmáns; moitos deles aínda viven, algúns xa finaron. Despois apareceuse a Santiago e logo a tódolos apóstolos. En derradeiro lugar aparecéuseme tamén a min, coma ó nacido a deshora. Pois eu son o menor dos apóstolos, que nin son merecente de me chamar apóstolo, xa que perseguín a Igrexa de Deus; pero pola gracia de Deus son o que son, e esa gracia que fixo comigo non ficou baleira. Ó contrario, traballei máis ca todos eles; anque non precisamente eu, senón a gracia de Deus que está comigo. Pero, en fin, que sexa eu ou que sexan eles, así predicamos e así crestes vós.

EVANXEO Lc 5, 1-11

Lectura do santo Evanxeo segundo Lucas

Naquel tempo, estando Xesús á beira do lago Xenesaret, mentres a xente se amoreaba ó seu arredor, escoitando a Palabra de Deus, viu dúas lanchiñas que estaban na beira do lago. Os pescadores que desembarcaran delas lavaban o aparello. Subiu a unha barca, que era de Simón, rogoulle que se apartase un pouco da terra, e desde a barca, sentado, ensinaba á xente.

Cando acabou de falar, díxolle a Pedro: - Voga lago adentro, e larga o aparello para pescar. Respondeu Simón: - Mestre, pasámo-la noite faenando e non demos collido un rabo de peixe, pero, xa que ti o dis, largarei o aparello.

Así o fixeron, e colleron tal cantidade de peixe que o aparello rebentaba. Fixéronlles entón acenos ós compañeiros da outra lancha para que lles fosen botar unha man. Foron e encheron as dúas lanchas tanto que, a pouco máis, van a pique. Vendo isto, Simón Pedro botóuselle ós pés a Xesús, dicindo: - Señor, arreda de min, que eu son un pecador. Porque tanto el coma os seus compañeiros quedaron parvos con tanto peixe como colleran naquel lance. O mesmo lles pasaba a Santiago e mais a Xoán, fillos de Zebedeo, que eran compañeiros de Simón.

E díxolle Xesús a Simón: - Tranquilo, desde agora vas ser pescador de homes. Varando as barcas en terra e deixándoo todo, seguírono.